

פרשת בחוקותי

"אם בזווקותי תלכו" (כו, ג)

פעם היו בדואים, שגרו במדבר, הרחק ממקום ישוב. את המים הנצרכים להם נאלצו לשאוב מבורות הנמצאים במרחק רב ממקום מגוריהם, ולטלטלם בפחים על גבי חמורים.

יום אחד בקרו מספר אנשים מקרב הבדואים בכרך הגדול. לתמהונם ראו שאין בני העיר נזקקים להביא ממרחק מימיהם, אלא בכל בית מצוי ברז, שממנו נובעים מים מתוקים, צלולים וצוננים. חמדו להם הבדואים את ה"שכלול" הנפלא הזה ורכשו כמות ניכרת של ברזים על מנת להתקינם בכל אחד מן האוהלים שבמקום מושבם.

כאשר תמה מלאכת הרכבת הברזים, נוכחו לדעת, לאכזבתם הרבה, כי אין המים יוצאים מתוכם. מיד הזעיקו את בעלי המלאכה מהעיר הגדולה שימהרו ויבואו לראות מדוע הופלו ברזיהם לרעה מן הברזים שבעיר. כאשר הגיעו המומחים למקום, פרצו בצחוק גדול ואמרו לתושבי המקום: "כיצד העליתם על דעתכם שיבואו המים מתוך הברזים? הרי לא הברז הוא הנותן את המים; הברז אינו אלא קצהו של צינור ארוך, המתחבר בסופו אל משאבה, שמעלה ושואבת את המים מתוך הבאר! והנה אתם כלל לא התחברתם אל הבאר, רק נעצתם את הברז בקיר. וכי על ידי כך יבואו מים באהליכם?"

ואכן, התורה מבטיחה לנו שפע של ברכה והצלחה אם רק נשכיל להתחבר אל מקור מים חיים – התורה. וכמה טועים אלו החושבים שניתן לפתור בעיות בטחוניות, כלכליות וחברתיות בכל מיני דרכים, ולא מנסים את הדרך של "אם בחוקותי תלכו".

(הגר"י גלינסקי זצ"ל)

"אם בזווקותי תלכו" (כו, ג)

קבוצת אנשים מסובים ליד השולחן. כל זמן שישבו ואכלו ושתו לא ניכר כל הבדל ביניהם. משסיימו סעודתם קמו והלכו, ורק אחד נותר לשבת במקומו. אז ראו שהאיש קיטע ולא יכול ללכת. כל זמן שישבו כולם לא ניכר ההבדל ביניהם, רק כשהגיע הזמן ללכת התגלה שאין לו רגליים.

כך ניתן לעמוד על אופיו של אדם. כל זמן שיושבים כולם ביחד (בישיבה, בביה"ס) לא רואים הבדל בין היושבים. רק כאשר נפרדים והולכים כל אחד לדרכו בחיים, אז רואים מי איתן ברוחו ומי נופל מכל רוח מצויה.

"אם בחוקותי תלכו" – שתלכו עם התורה, שגם כאשר תלכו – עדיין תהיו עם התורה ותלכו בדרכיה.

(לקח טוב)

פרשת במדבר

▲ מי נמנה ומאיזה גיל? ▲ איזה שבט הולך באמצע ומה הוא נושא עימו?

פרשת בחוקותי

"אם בזווקותי תלכו" (כו, ג)

פעם היו בדואים, שגרו במדבר, הרחק ממקום ישוב. את המים הנצרכים להם נאלצו לשאוב מבורות הנמצאים במרחק רב ממקום מגוריהם, ולטלטלם בפחים על גבי חמורים.

יום אחד בקרו מספר אנשים מקרב הבדואים בכרך הגדול. לתמהונם ראו שאין בני העיר נזקקים להביא ממרחק מימיהם, אלא בכל בית מצוי ברז, שממנו נובעים מים מתוקים, צלולים וצוננים. חמדו להם הבדואים את ה"שכלול" הנפלא הזה ורכשו כמות ניכרת של ברזים על מנת להתקינם בכל אחד מן האוהלים שבמקום מושבם.

כאשר תמה מלאכת הרכבת הברזים, נוכחו לדעת, לאכזבתם הרבה, כי אין המים יוצאים מתוכם. מיד הזעיקו את בעלי המלאכה מהעיר הגדולה שימהרו ויבואו לראות מדוע הופלו ברזיהם לרעה מן הברזים שבעיר. כאשר הגיעו המומחים למקום, פרצו בצחוק גדול ואמרו לתושבי המקום: "כיצד העליתם על דעתכם שיבואו המים מתוך הברזים? הרי לא הברז הוא הנותן את המים; הברז אינו אלא קצהו של צינור ארוך, המתחבר בסופו אל משאבה, שמעלה ושואבת את המים מתוך הבאר! והנה אתם כלל לא התחברתם אל הבאר, רק נעצתם את הברז בקיר. וכי על ידי כך יבואו מים באהליכם?"

ואכן, התורה מבטיחה לנו שפע של ברכה והצלחה אם רק נשכיל להתחבר אל מקור מים חיים – התורה. וכמה טועים אלו החושבים שניתן לפתור בעיות בטחוניות, כלכליות וחברתיות בכל מיני דרכים, ולא מנסים את הדרך של "אם בחוקותי תלכו".

(הגר"י גלינסקי זצ"ל)

"אם בזווקותי תלכו" (כו, ג)

קבוצת אנשים מסובים ליד השולחן. כל זמן שישבו ואכלו ושתו לא ניכר כל הבדל ביניהם. משסיימו סעודתם קמו והלכו, ורק אחד נותר לשבת במקומו. אז ראו שהאיש קיטע ולא יכול ללכת. כל זמן שישבו כולם לא ניכר ההבדל ביניהם, רק כשהגיע הזמן ללכת התגלה שאין לו רגליים.

כך ניתן לעמוד על אופיו של אדם. כל זמן שיושבים כולם ביחד (בישיבה, בביה"ס) לא רואים הבדל בין היושבים. רק כאשר נפרדים והולכים כל אחד לדרכו בחיים, אז רואים מי איתן ברוחו ומי נופל מכל רוח מצויה.

"אם בחוקותי תלכו" – שתלכו עם התורה, שגם כאשר תלכו – עדיין תהיו עם התורה ותלכו בדרכיה.

(לקח טוב)

פרשת במדבר

▲ מי נמנה ומאיזה גיל? ▲ איזה שבט הולך באמצע ומה הוא נושא עימו?